

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, γεια σου.

Βλέπεις, ακούς, διαβάζεις και σκέφτεσαι.

Είχαμε την τραγική επέτειο της γενοκτονίας των Ποντίων, δικό μας και πονάει. Και είχαμε και τους πριγκιπικούς γάμους, παγκόσμια είδηση και τρέχεις στην ιστορία. Πόσες αδικίες, πόσα απάνθρωπα εγκλήματα σε μεγάλη κλίμακα, όχι μόνο ατομικά που μπορεί να έχουν και κάποιο ψυχολογικό αίτιο. Τεράστιας σημασίας γενοκτονίες, στη Νότια Αμερική Τγκακ και άλλοι λαοί που εξαφανίστηκαν, στη Βόρεια Αμερική, οι Ινδιάνοι, στην Ευρώπη, στην Αυστραλία... καλά δεν τους εξαφανίσαν όλους και δημιούργησαν, αλλά και τους Πόντιους και τους Αρμένιους δεν τους εξαφάνισαν όλους, και τους Εβραίους δεν τους εξαφάνισε όλους ο Χίτλερ, και τους Παλαιστίνιους δεν τους τελείωσαν όλους, δεν παύει όμως να είναι γενοκτονία η συστηματική και συνολική καταστροφή ενός λαού.

Τραγικές καταστροφές, χειρότερες κι από τον οποιονδήποτε πόλεμο.

Η ιστορία γεμάτη αδικίες και άδικες καταστάσεις, που γίνονται καταστάσεις και επιβάλλονται. Και για να έρθουμε σε καταστάσεις που γίνονται χαρακτηριστικά, γνωρίσματα κοινωνικά, έρχομαι στους γάμους που γίνονται πρώτη είδηση. Μου έκανε εντύπωση ο κόσμος που παρακολούθησε το γάμο του πρίγκιπα της Αγγλίας. Στους καιρούς μας δεν βλέπουμε πολύ κόσμο να παρακολουθεί παρελάσεις δημόσιες γιορτές. Είναι η τηλεόραση που δείχνει την όλη γιορτή αντί το λίγο που θα δεις από κάποια θέση. Κι όμως ξενύχτησαν, σου λέει όπως σε αθλητικούς αγώνες, να δούνε το πέραςμα του πριγκιπικού ζευγαριού. Το πέραςμα! Και σκέφτομαι, πόση παράδοση υπηρετεί αυτή η εκδήλωση και πόση φιλοπατρία περιέχει. Και πας στην ιστορία να δεις από πού προέρχεται ο θαυμασμός και σεβασμός και αγάπη, αν είναι και αγάπη.

Και βρίσκεις ότι ο βασιλιάς Ερρίκος (αυτός με τις πολλές γυναίκες) τα έβαλλε με τον Πάπα γιατί δεν του επέτρεπε να κάνει κι άλλο γάμο.

Και τι έκανε; Κατάργησε τον Πάπα και έκανε δικό του δόγμα, την Αγγλικανική Εκκλησία. Και κεφαλή της Εκκλησίας αυτός. Ο Πάπας ήταν

σεβαστός σε όλη την Ευρώπη, είχε και φρουρά, ολόκληρο στρατό. Ο Ερρίκος πήρε όλο το σεβασμό και την μεγαλοπρέπεια του Πάπα και τον έριξε στην μοναρχία. Έτσι η Μοναρχία έγινε κράτος και θρησκευτική αρχή.

Εγώ έτσι ερμηνεύω την σοβαρότητα και τυπικότητα κάθε εκδήλωσης της βασιλικής οικογένειας. Από κοντά και η γενικά φορμαρισμένη και ευγενική συμπεριφορά των Βρετανών. Γιατί και άλλα ευρωπαϊκά κράτη έχουν Μοναρχία, όμως οι Σουηδοί και οι Δανέζοι, για παράδειγμα, λατρεύουν τη βασιλική οικογένεια αλλά οι πριγκίπισσες μπορούν να κυκλοφορήσουν στη αγορά.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ

Αν άκουσες το σφύριγμα του πλοίου
Και κρυφομίλησε στ' αυτή η ανία
Μην κάθεσαι, μη συζητάς
Τα δεδομένα και τα πρέπει και τα αν.

Είναι ακόμα καιρός
Για ένα φθινοπωρινό
μελωδικό τραγούδι.

Έρχεται κρύο, πήγαινε
Προτού κλείσει το χιόνι
Όλα τα περάσματα.

Εγώ θα μείνω εδώ
Ν' ακούσω ως το τέλος
Τούτο το μελαγχολικό
Κονσόρτο για βιολί.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη με το

ποίημά σου που στολίζει τη σελίδα μας, όπως και το σημερινό. Να σου πω την αλήθεια, δεν παρακολούθησα το πριγκιπικό γάμο, αλλά από μερικά που είδα στις ειδήσεις έμοιαζε περισσότερο με διαφήμιση για την μοναρχία. Όπως οι εμπορικές διαφημίσεις ωραιοποιούν τα προϊόντα τους, έτσι και η μοναρχία διαφημίζεται με τον εντυπωσιασμό των μαζών. Και όπως οι καταναλωτές τρέχουν ν' αγοράσουν τα προϊόντα των διαφημίσεων, έτσι αγοράζουν και την μοναρχία.

Δεν έχω κανένα πρόβλημα με τους βασιλιάδες, τις βασίλισσες, τούς πρίγκιπες και πριγκιποπούλες σαν άτομα και μπορώ να πω ότι κάποιοι από αυτούς είναι συμπαθέστατοι. Όπως τα παιδιά της Νταϊάνα που κυριολεκτικά έσωσαν το θεσμό της μοναρχίας στο Ηνωμένο Βασίλειο. Πριν εμφανιστούν στο προσκήνιο ο Ουίλιαμ και ο Χάρυ, υπήρχε η πιθανότητα η βασίλισσα Ελισάβετ να είναι η τελευταία βασίλισσα. Ο κόσμος είχε κουραστεί με τα σκάνδαλα των παιδιών της και άλλων συγγενών, όμως οι νεαροί πρίγκιπες κέρδισαν την αγάπη του λαού και έσωσαν την μοναρχία.

Στην Αίγυπτο και τελείως τυχαία, φυσικά, ζούσαμε σε ένα διαμέρισμα 100 μέτρα από το παλάτι του Φαρούκ και βλέπαμε κάθε μέρα σχεδόν την αφοσίωση των πειναλέων Αιγυπτίων στον μονάρχη τους. Δίπλα στο σπίτι μας και απέναντι από το παλάτι ήταν μια πλατεία, όπου γίνονταν πολλές τελετές και μαζικές

εκδηλώσεις. Όταν, λοιπόν, ο ερωτιάρης Φαρούκ παντρεύτηκε την Ναριμάν, ένα αεροπλάνο πετούσε μπουμπουνιέρες δεμένες σε μικροσκοπικά αλεξιπτώτα. Το θέαμα ήταν πρωτότυπο με χιλιάδες αλεξιπτωτικά να πέφτουν από τον αεροπλάνο για τις χιλιάδες Αιγυπτίους που είχαν πλημμυρίσει την πλατεία με την ελπίδα ν' αρπάξουν μια βασιλική μπουμπουνιέρα.

Πού πήγε, όμως, όλη αυτή η αγάπη του λαού όταν έγινε η επανάσταση και ο Φαρούκ αναγκάστηκε να εξοριστεί στην Ιταλία; Ο πρώτος πρόεδρος της νεογέννητης «δημοκρατίας», στρατηγός Ναγκίμπ, έγινε το ίνδαμνα του αιγυπτιακού λαού και ο Φαρούκ ξεχάστηκε αμέσως. Γι' αυτό, όταν ο Νάσερ τον καθαίρεσε, οι Αιγύπτιοι βγήκαν μαζικά στους δρόμους για να υποστηρίξουν τον Ναγκίμπ.

Τί μου λέει αυτό; Ότι οι αγράμματες και περιθωριοποιημένες μάζες εντυπωσιάζονται με τις χρυσές κορώνες, τις παρελάσεις και τούς γάμους των βασιλέων.

Θυμάμαι το «ψωμί και ελιά και τον Κωνσταντίνο βασιλιά» στην Ελλάδα και τον εθνικό διχασμό όταν ο βασιλιάς συγκρούστηκε με τον Βενιζέλο. Το πρόβλημά μου δεν είναι η μοναρχία στο Ηνωμένο Βασίλειο αφού την θέλει ο λαός, αλλά δεν μπορώ να δεχτώ βασίλισσά μου μια αγγλίδα. Αραγε δεν υπάρχει ούτε ένας Αυστραλός με ικανότητες να εκλέξουμε πρόεδρο;

